پند لرونکي کيسي

Ketabton.com

کال ۱۳۹۹

راټولوونکی : روح الله روحانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند لرونکي کیسي

کال ۱۳۹۹

راټولونکي روح الله روحانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

سریزه

له لوي توانا خدای ج څخه ډیر شکر گزار یم چې ماته بیا هم دکتاب لیکلو توانای راوبښله .
لکه څنگه چې پدی کتاب کې مې مختلف پند لرونکې کیسې لیکلې او راټول کړې دي نو که چیرته کوم مشکل وو نو هتما له مونږ سره شریکه کړئ تر څو بیا راتلونکې کې بیا تکرار نه شې . په دغه کتاب په لیکلو او د پند لرونکو کیسو په ټولولو کې د ټولو مرستې او همغږي څخه نړی نړئ مننه کوم او په حاصتا د پلار جان څخه یې چی زه کتاب لیکلوته تشویق کړم او له گران ماما جان (مولانا صاحب فیض محمد محمد) نه هم یوه نړی مننه کوم چې په کیسو او ناولونو کې یې مرسته وکړه او له محمد ایوب ارمانی څخه هم مننه چې د کیسو په ترتیب او ډیزاین کې لارښونه وکړه او یو څو کیسې راته ډالی کړي

راټولونکې او لیکونکې روح الله روحانی

د اړیکې شماره   +93775148889

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالی

تولو لوستونکو ته چې کتابونه
لولي او کتاب سره مینه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عاشقۍ جالبه کيسه!

يو هلک په يوې ديندارې نجلۍ مېين و، څه موده پس نجلۍ بل چا سره واده وکړ، هلک د غمونو په سمندر کې ډوب شو، د ژوند شيبې ډيرې ترخې شوې ، بالاخره په ډير همت نجلۍ ته يې يو ليک واستوو، ګرانې! ډيره هڅه مې وکړه ، چې واده درسره وکړم ، خو د قسمت کرښو ناکام کړم، په خپل ژوند پورې تنګ شوی يم نور نه غواړم، چې له تا پرته ژوندی پاتې شم، خو يوه هيله مې ومنه ، صرف يو ځل د ملاقات چانس راکړه، ټينګار نه کوم، هره پريکړه مو ماته د منلو وړده ،

نجلۍ ډيره ديندراه او هوښياره وه، هغې ورته وويل: عمر فاروق رضی الله عنه پسې پوره څلويښت ورځې په جماعت سره لمونځ وکړه، بيا، چې هرڅای ستاسو خوښ وي هلته به ليده کاته وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک خبره تایدکړه او نجلۍ دکور مخه خوشې کړه، پوره ځلویښت ورځې وروسته نجلۍ هلک ته لیک واستوو: که مو زما وړاندیز ترسره کړی وي؟ بیا د ملاقات لپاره چمتو یم، ځلویښتو ورځو پابندو لمونځونو په هلک سخته اغیزه کړیوه.
نجلۍ ته یې په خواب کې ولیکل: زما په زړه کې ستا مینه وه، خو اوس مې په زړه کې د الله حقیقي محبت ځای نیولی، زما او ستا لارې جلا دي، نجلۍ دا پیښه ټکي په ټکي خپل خاوندته واوروله، خاوند یې عمرفاروق رض عنه ته کټ مټ ورسوله، هغه رضي الله عنه وویل: الله ج ربښتیا ویلي: له شک پرته لمونځ انسانان د بدکاریو منع کوي.

نو اې وروره له دې وروسته لمونځ قایم کړه، که خدای ته منظوره وه، تا به هم د الله(ج) له مینې برخمن شې .

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې درناوی «له پنده ډکه کیسه»

یوه هلک له یوې نجلۍ سره ډېره زیاته مینه درلوده، په مرکه ورغی، نجلۍ هلک ته وویل: کوم معاش چې ته په یوه میاشت کې اخلې، نو زما د یوې ورځې د لګښت په اندازه دی، نو څنګه تمه لرې، چې درسره واده وکړم؟ هلک وویل: زه له تا سره ډېره زیاته مینه لرم او غواړم، چې درسره واده وکړم.

نجلۍ وویل : ځه لاړ شه، یوه بله پیدا کړه.

له لسو کلنو تېرېدو وروسته، په ناڅاپي ډول هلک او نجلۍ سره مخامخ شول، نجلۍ هلک ته وویل: اوس مې له یوه ځوان سره واده کړی دی، چې معاش یې ستا د معاش لس برابره دی، د دې خبرې په اورېدو د هلک له سترګو څخه اوښکو د ګرېوان په لور لارې جوړې کړې، په همدې حال کې د نجلۍ خاوند راغی او هلک ته یې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

رییسه ! تاسو دلته یاست، تاسو به خپلې مېرمنې ته ور وپېژنم . خاوند خپلې مېرمنې ته وویل : دا زموږ رییس دی، ډېر وخت مخکې په یوې نجلۍ باندې مین و او هماغې مینې ته د درناوي په خاطر یې تر اوسه پورې واده نه دی کړی.

که چېرې نجلۍ ورسره واده کړی وای، نو ډېره به نېکمرغه وه . د نجلۍ خوله بنده شوه او هېڅ یې هم ونه ویل، نو خبر اوسئ، چې هرڅه بدلون کوي، پخواني حالات په خپل حال نه پاتې کېږي، یوه ورځ کاریگر و، اوس د شرکت رییس دی.

هېڅکله په ځان کې کبر او غرور مه پیدا کوئ او نورو ته په کمه سترگه مه گورئ، ځکه چې هرڅه تېرېدونکي دي.

د زمانې څرخ تاوېږي او لوړې او ژورې را څرگندوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې په نوم هوس

یوه انجلۍ چې حسنات نومیده
کله چې دا کوچنۍ وه پلار یې وفات کیږي
دوه ورونه یې درلوده
دا انجلۍ مور په ډېره ناز لویه کړي یې او ډېره
ښایسته هم یې
د حسنات د کور په څنګ کې یو پارک یې چې دا هر
مازدیګر هغه پارک ته ځې
یو ورځ په همدې پارک کې د شمس په نوم هلک چې
ډېر پیسه دار یې او خپل په پیسو ډېر مغروره او بې
لاره یې دا ورسره مخ کیږي
خو دا همداسې بې تفاوته یې څنګ نه تیریږي
د شمس نظر په دې لګي او تر نظر لاندي نیسې
شمس سبا ته بیا دې پارک ته راځې
ګورې چې حسنات بیا راغلې همداسې تر څو ورځو
شمس مکرر راځې پارک ته او حسنات ته د لرې
ګورې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

او حسنات هم ده ته متوجې کیږي
آخر یو ورځ شمس زړه کوي او خوا ته د حسنات
راځي او همداسې سلام کوي بیا پوښتنه کوي چې
همدې شاو خوا کې اوسیږی ؟
حسنات هم ورته جواب ورکوي
خو بلاخره دوی یو بل سره معرفي کیږي او هره ورځ
سره پارک کې ګورې
د حسنات په زړه کې مینه ورته پیدا کیږي خو د
شمس په زړه کې هوس ددوې یو بل سره کتل دوام
پیدا کوي
حسنات ته یو بل هلک مرکه (طلبګاري) کوي چې
هغه هلک تحصیل یافته او د ډېر ښه کورنی نه یې
د حسنات مور راضي کیږي او خپل خوښه څرګندوي
یوازې خپل د لور نه د هو په تمعه یې
حسنات چې خبریږي د مرکې نه مور ته وایې زه یې
نه کوم مور یې خفه کیږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په سبا شمس ته وايې چې داسې مرکه
راغلې راته
خو زه پرته له تا بل چا سره واده نه کوم ځکه زه ستا
سره مينه لرم
شمس ورته وايې چې نا د مور زړه دي مه خفه کوه او
د واده لپاره هوووايه حسنات حېرانه کيږي او په ژړا
کيږي ورته چې ولي ته زما سره مينه نه لرې ؟
شمس ورته وايې ليونۍ ما کله ستا له مينې انکار
کړی او کله ما وويل چې زه تا پريږدم ؟
خو ته کوژدې لپاره هو ووايه خو وعده کوم درسره
چې زه تا هغه هلک ته نه پرېږدم
خو حسنات هم خپل د مور د زړه لپاره هو وايې
بلاخره کوژده کوي خو هلک سره د کوژدې وروسته
هيڅ خبري نه کوي بلکې شمس سره خبري کوي
نامزاد يې ورته وايې ته ولې ما سره خبري نه کوی ؟
حسنات ورته وايې زما نه خوښيږي چې واده نه
مخکې داسې خبري کوم نامزاد يې وايې چې حتمن
اوس به شرميږي ځکه خبري نه کوي خو دومره جدي
يې نه نيسي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو بلاخره واده يې نيږدې کيږي حسنات شمس ته وايې چې واده مې نيږدې دی زه نه شم کولای هغه سره واده وکړم
شمس ورته وايې چې ته د واده وکړه بيا نور ماته پريږده خو حسنات هم واده کوي
حسنات چې دده په مينه کې دېره ړنده شوي يې څه چې شمس وايې هغه مني
د واده په شپه ورته وايې چې زه د هوټل شاوخوا کې يم تشويش مه کوه خو هو ته ځان خاوند ته تسليم نه کړې ځکه ته زما مينه يې
حسنات هم د واده په شپه ځان په مريضې اچوي او خاوند ته وايې چې ماته نيږدې نشې
کله چې خاوند غواري دې ته نيږدې شي دا ځينې لرې کيږي په تمثيل سره
خاوند هم وايې سمه ده مه داريږه زه تا درک کولای شم ته نوې کور ته راغلې يې ځکه درته سخته ده خېر هر څه به د وخت په تېريدو سم شي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو چې کله هم خاوند غواړي دې ته نیږدې شي دا
داسې تمثیل کوي چې خاوند یې ځینې لري کیږي
وایې مریضې لرم یا جادو را باندې شوی خوابنې او
خاوند یې دا بیایې ډاکټرانو ته ملایانو ته خو دا بیا
هم هغسې یې
آخر یو ورځ شمس ورته زنګ کې وایې کله چې دې
خاوند وظیفې ته ځې ځان تیار که زه درپسې راځم
او بیایم دې
حسنات چې هم ددې شپې په تمعه یې ځان تیاروي
او د خاوند د وتلو سره سم سهیل راځې او حسنات
ځان سره بیایې
خاوند چې راځې ګورې ښځه یې نسته کور کې
مور کور ته یې زنګ وهې هلته هم نه یې هر ځای
پلټې حسنات نه پیدا کوي
دې کې درې ورځې تیریږي په څلورمه ورځ د تورو
شیشو موټر دریږي او حسنات د موټر نه لاندې خطا
کوي
شمس چې کله دا ځان سره بوولي یې خپل ملګري هم
خبروي او په ګډه په دې تجاوز / تېری کوي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د څو ورځو وروسته چې په ډېر بد حالت کې یې
دا د مور ور مخکې د موټر نه لاندې خطا کوي
خاوند او کورنی یې خبریږي
دا شفاخانې ته بیایې هلته ډاکټران ورته وایې په
دې تجاوز شوی او کله چې هوش کې راځې نو هر
څه وایې خاوند یې هم هغه شفاخانه کې طلاق
ورکوي ځکه وایې که مړه دې کړم په یو ځل به مړه
شي
خو زه تا نه وژنم طلاق درکوم تر څو هره شېبه مړه
شی
څه وخت وروسته یې خاوند بله ښځه کوي
او هغې سره ښه ژوند شروع کوي او امریکا ته ورسره
ځې
حسنات چې خپل ژوند خراب کړی یې کورنی هم
ځینې لاس اخلي او یوازې د ټول عمر لپاره پاته
کیږي چې هم د الله (ج) ته شرمنده کیږي هم خپل
کورنی او خاوند ته
او هره شېبه خپل د مرګ دعا کوي ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوټ : نو په هرې مینې باور مه کوی ځکه چې ډېر د
مینې تر عنوان لاندې ستاسو ژوند سره لوبه کوې او
ژوند مو خرابوې
که څوک درسره مینه ولري نو نکاح کوي که نکاح
نشي کولاې نو هیڅ کله درسره مینه نه لري بلکې
وخت تېروي یا هم درنه ګټه اخلې ژوند سره دې
لوبه کوې
د مینې او هوس تر منځ توپیر دا دی چې مینه
درسره ولري ضرور نکاح کوي که نکاح نشي
پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه کیسه

شپې ناوخته وو مسج راغی سلام سنگه یی ومی
ویل خه یم شکر تاسو سوک وی سلګۍ یم د خوست
ولایت ما ویل خه ډیر ښه خبری مو اوږدی شوی
خو جلی راباندی ډیره خوږه ولږیده شپی تر ډیره
ناوخته مو خبری وکړی په دی کی شپی ورځی
تیری شوی د سلګۍ ما سره مینه پیدا شوه.
زما هغه سره یو کال مو د خبرو وشو یو بل ته ډیر
ګران شو یو شپه سلګۍ زنګ ووهو میسج ته راشه
ویل می خه چی راغلم ویل نن درته یو حقیقت وایم
ما ویل سنګه؟
ویل دوه کاله مخکی می زه پلار په لس لکه کلداری
د یو ماشوم په نوم کړی یم او د هلک پلار غواړی زما
واده وکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه حیران یم سه وکم هلک نوی دی ۱۱ کالو شو
او سلګۍ به د ۲۰ کالو وه خو ډیر مو سره وژړل سو
ورځی ورسته د سلګۍ هماغه
هلک سره واده وو دوه ورځی ورسته یی له ما خدای
پامانی واخیسته او لاړه ورسته د واده یو میاشت
به تیره شوی وه د یو شماری نه زنګ راغلی ویل
سلګۍ
یمه وس د خسر کور کی یم نشم کولی درسره
وغږیږم او د واده عکسونه می درولیږل وه یی ګوره
او
تر مرګه یی له ځان سره وساته موبایل بند شو څلور
کاله وشو همداسی لاړه بیا می پیدا نکړه نن شپه
باران وو سګرت په لاس کلاری د سرک په غاړه
روان وم چی رایاده شوه هر چیرته چی وسی الله دی
خوشحاله لره عمر یی ډیر شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه خندوونکې

انجلۍ د باران په لیدو یو ځل په ژړا کیږي
ددې لپاره چې یو هلک ورته ویلې وو: چې دومره مینه
درسره کوم لکه د باران څاڅکې ....!!!
یو هلک د ښار په یو هوټل کې په ساعتونو سګریټ څکوي
او د هغه ځای نه نه پورته کیږي
یوازې ددې لپاره چې یوې انجلۍ په آخر ځل د هغه سره په هغه ځای کې ملاقات / لیدنه کړی وه ......!!!
یوه ناوې د واده په شپه د بې نهایت مینه کوونکې خاوند
په سینه سر ایږدي او سترګې نم جني کیږي د هغه هلک لپاره
چې ددې سره هیڅ مینه نه کول ....!!!!
یو مشر د دفتر یوه هوښیاره , لایقه ذهینه انجلۍ
یوازې ددې لپاره د دندې نه لرې کوي او د دندې نه ورته منصرف کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ددې انجلۍ څهره هغې انجلۍ ته ورته وه
کومې چې ورسره بیوفایې کړې وه ....!!!!
یوه ښځه خپل د کوچني زوی سره مکتب ته د تلو
په وخت کې ناڅاپه
سترګې یې په هغې ماشومې لګیږي چې یو وخت
د هغه ماشومې پلار ورته ویلې وو که زمونږ لور یو
وخت وشوه نو سترګې به یې تاته یې او پوزه به
یې ماته یې نو دا همداسې هلته فکر کې ځې او
سترګو کې اوښکې راځې ....!!!!!
یو ذهین پوه هلک یوازې ددې لپاره ملک پریږدي او
مسافر کیږي
چې هغه هلک خپل مینه حاصله نه کړه
او دلته په اوسیدو او هر ځای ته په لیدو هغه
انجلۍ ور یادیږي چې یو بلا خاطرې یې ورته د هر
څه سره پریښودلې .....!!!!
یوه انجلۍ یوازې ددې لپاره توره جوړه اغوندي
چې یو وخت ورته هغه چا ویلې وو چې دې ورسره
مینه درلود چې زما تور رنګ خوښیږي که څه هم
ورسره هغه څوک نشته ......!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو هلک په مکتب کې د حاضرۍ اخیستو په وخت
کې
سکوت کيږي او د زړه درازه يې تيزيږي سترګې نم
جنې کيږي يوازې ددې لپاره چې کومې انجلۍ سره
يې چې مینه کول
دده یوه شاګرده د هغې انجلۍ هم نومه ده ......!!!!!
یوه انجلۍ د یو چا د یادولو وروسته هر ځل یوازې
یوه سندره اورې
یوازې ددې لپاره چې هغه هلک چې ددې سره مینه
نه کول خو دا يې مینه کړه
هغه سندره د هغه د خوښې وه او دا په هغه سندره
کې د هغه یادونه لټوي ....!!!
یو هلک مدام ځې یو ځای دریږي او ټوله ورځ هلته
تېروي ددې لپاره کومې انجلۍ چې ده سره مینه
کول هغې به تل د خپل د اطاق له کړکۍ نه هغه ته
کتل کومه چې اوس هلته نشته........!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو دلته او د نړۍ په هر ځای کې داسې کسان شته چې مینه یې کړې او هر څه او هر ځای پورې یوه خاطره نه یوه خاطره لري
او زړونه یې مات شوي .

لیکوال محمد ایوب ارمانی

ډیره مننه کوم ترې چې کیسه یې مونږ ته ډالۍ کړه د له بریاوو په هیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اختیاره چغه

د اوړي ورځ وه. داسې ښکارېده لکه چې لمریوه نېزه له بلې ورځې زیات راښکته شوی وي. د ځمکې مخ د ګرمۍ له قهره چاودلی و. مرغانو د ګرمۍ له زوره خپلې وزرې ځوړندې نیولې او ژبې یې راوېستلې وې. ونو او ټولو شنېلیو له ډېرې تندې خپل مخونه ژېړ کړي وو. ټکنده غرمه وه چې د سړو اوبو د څښلو لپاره د مالت چینې ته روان شوم. چینې رڼې، یخې او خوږې اوبه درلودې. د مالت ټولې پېغلې به منګي په سر دلته راتلې او له دې ځایه به یې خپلو کورونو ته اوبه وړې. کله چې چینې ته ورسېدم، د مالت د ماشومانو ، پېغلو او پېغلوټو ګڼه ګونه وه. په ډېره بېړه د چینې په غاړه کېناستم. لپه مې له اوبو ډکه کړه او کله چې مې خپلې تږې او چاودلې شونډې په اوبو کېښودې، نو د یوې پېغلې آواز مې تر غوږو شو چې وې ویل: «کتوری در واخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی یې؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مې سترګې ورواړولې، د څوارلسم سپوږمۍ وه. د سپرلي تر ټولو ګلانو ښایسته. سپین ګرد مخ، تورې غټې خمارې سترګې، هسکه غاړه او ښکلی اندام. موسکۍ شوه او کټورې یې را اوږد کړو، اوبه مې له لپې توې شوې، سپک پاڅېدم، تر اړخه یې ودرېدم او په لړځېدلو شونډو مې وویل: هو! ډېر تږی شوی یم . کټورې مې ترې واخیست، اوبه مې وڅښلې او د مننې په ویلو مې بېرته ورکړ.

له چینې راوګرځېدم او د کور په لور مې مخه کړه. څو قدمه لا نه وم تللې چې څه بل ډول چل رابانديې وشو. اندامونه مې سست او کاواکه شول. وجود مې لړزې ونیو، تنده مې دوه چنده شوه او د دې تر څنګ مې په غوږونو کې انګازې خپرې شوې.

« کټورې درواخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی یې؟».

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټوله لاره مې هغه مخ ته نېغه ولاړه وه. په ذهن کې مې د هغې تصویر جوړاوه او په غوږونو کې مې د هغې خبره ګرځېده راګرځېده. هو! د پېغلتوب وږمو یې هر څه راسپړلي وو.

ټوله شپه تر ګهیځه خوب رانه غی. سترګې مې د هغې د خمارې سترګو بیا لیدو ته لېوالې وې.

حواسو مې د یو نا آشنا شي سره جګړه کوله او زړه مې د سرپټي دیګ په شان خوټېده. لیونتوب ته نږدې شوی وم او ټوله شپه تر هغو د هغې د ښکلا او ښه سلوک د دریاب څپو په مخه کړی وم چې چرګ بانګ وکړو، سپېدې وچاودې او له کټه را پورته شوم.

ننۍ ورځې کټ مټ د تېرې ورځې په شان تودوخه درلوده، خو زما د زړه تودوخه او تلوسه له تېرې ورځې څو چنده شوې وه. حواسو مې د هغې بیا لیدو ته غولۍ وهلې. دنیا راباندې تنور ګرځېدلې وه.

خو یو وخت داسې هم راغی چې نور مې تسکین نه کېده او د هغې د لیدو تنده مې په هېڅ شي نه ماتېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې په یو وار کتو راباندې داسې څه چل شوی و چې زړه مې غوښتل له هغې سره بیا وګورم او د هغې خبرې واورم.
همدا وجه وه چې د هغې د لیدو لپاره مې د تلو اراده وکړه او د پروني وخت څخه لږ څه مخکې د چینې په لور روان شوم. په ټوله لاره مې د هغې خبره بې واره غوږونو ته راتله:«کټوری درواخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی یې؟»چینې ته ورسېدم. کاته مې چې هغه تر ما ړومبی له خپل کوچني ورور سره یو ځای رارسېدلې وه او داسې برېښېده لکه چې ماته سترګې په لاره وه. حلق مې وچ وچ شو. د زړه درزا مې زیاته شوه او داسې مې احساسوله چې هغه زما د زړه درزا اوري. ورنږدې شوم. د هغې شونډې د سپرلي د غاټول ګل غونډې رپېدې. آنګي یې سره شول او راپاڅېده. د هغې په بڼه کې د مینې څپې له ورایه ښکارېدې. زړه مې لکه توتي راته په چغېدو شو چې ورته ووایه((زما ژوند له تاسره غوټه کیدل غواړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په ژوند کې له تا نشم جلا کېدی. که مرگ وي او که خوشالي باید سره یو ځای واوسو)). زړه مې دغو څپو په مخه کړې و چې هغې زما د سوچونو لړۍ وشلوله، موسکۍ شوه، په خپلو گلابي شونډو یې ژبه راښکله او ویې ویل:

ـ ستړې مه شې، راغلې.

ځواب مې ورکړ.

ـ هو! ژوندۍ اوسې.

هغې سترگې ښکته واچولې او د شونډو په چیچلو شوه. لږ څه زړور شوم او ترې ومې پوښتل:

ـ ستا نوم؟

خندنۍ شوه، غاړه یې تازه کړه او ځواب یې راکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښکلا.

بيا مې ترې وپوښتل:

ـ د کوم کلي يې؟

هغې په خير خير راته وکتل لکه چې زما په خبره کې څه لټوي او بيا يې مخ خپل کلي ته واړاوه او د لاس په اشاره يې په پسته ژبه راته وويل:

ـ د هغه پورې کلي، هغه برجوره کلا چې وينې، هغه زمونږ ده. هغې په بيره مخ را واړاوه او له ما يې وپوښتل:

ستا نوم او کلی؟ -

ځواب مې ورکړ:

ـ نوم مې روح الله دی او د بر کلي يمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې وویل:

ـ څه کار کوې؟

ځواب مې ورکړ:

ـ د لسم ټولګي زده کوونکی یم.

هغې سوړ اسویلی له خولې وویسته، بیا یې خپلې لاړې تېرې کړې او ویې ویل:

ـ زه مې پلار له شپږم ټولګي څخه وویستم او پرې یې نه ښودم چې نوره زده کړه وکړم.

کله چې هغې دا خبره خلاصوله نو له لرې د پېغلو یوه ډله د چینې په لور راښکاره شوه. هغې خپلې سترګې له ما سره وجنګولې او په بیړه یې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- سبا ته به حتمي راځې بیابه د زړه خواله کوو.

مخ یې واړاوه او د منګي په ډکولو شوه او زه د کور په لور روان شوم.

د نا امیدیو په تیارو کې مې د امېد څه څرک شانې لګېدلی و. خوشاله وم. د زړه تسل مې شوې و. تنده مې لږ څه ماته شوې وه. هغه راته د مینې لاروی برېښېده. خو هغه راته له یوې شتمنې کورنۍ ښځه مالومېده او دې مسلئ لږ څه په فکر کې کولم. په هر صورت زما مینه دې سرحد ته رسېدلې وه چې هېڅ فاصله او دیوال یې نه مانه او بیا دې لیدو دومره نږدې کړې وم چې خپل سر مې د هغې په سپین مړوند احساس کړو او په زړه کې مې د مینې دوی بله شوه. تر هغو مې په خیال کې له سپرغۍ سره د مینې زنځیرونه غزول څو تر کوره راورسېدم او کله چې تیارې د ورځې رڼایې په مخه کړه او خپل تور څادر یې وغوړاوه، نو بستر ته پورته شوم او ستونی ستاغ وغزېدم. هغه مې تر سترګو کېده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجیبه شان خوښي مې حس کوله او په همدې هکله مې له ځانه سره سوچونه کول او بیا هېڅ په ځان پوه نه شوم چې څرنګه له ښکلا سره یو ځای د مینې د ډک دریاب توپاني څپو لاهو کړې وم:

ښکلا مې د ناویتوب په ښکلو او سپینو جامو کې لیده، په پالنګ ناسته وه، سترګې یې له شرمه ښکته نیولي او زما د راتلو انتظار باسي.

ما هم د واده نوې جامې اغوستې او پالنګ ته د پورته کېدو نیت لرم. ور روان شوم. شونډې مې وچې وچې کېدې او ټول اندامونه مې آوار لړزېدل. پالنګ ته پورته شوم، سالو مې پورته کړ، بې اختیاره یې غیږې ته ځان راوغورځاوه، ټینګه مې ونیوه، د جکړوهلې مرغۍ په شان لړزیده او کله چې مې خپلې تږې سپېرې شونډې د هغې په ګلابي اونازکو شونډو ایښودې، د ګاونډې کوټې وره ترق وکړو. د خیالونو دنیاګۍ مې دړې وړې شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پالنګ درک درلود، نه ښکلا د ناویتوب په جامو کې وه او نه ما نوې جامې اغوستې وې.

د بدن شخي مې ونیوه، ډډې مې له بستره راپورته کړې، د لمر زرینو پلوشو د هسکو غرونو څوکې ښکلولې او سترګو مې بیا هم د ښکلا د غټو زړه راښکونکو سترګو د شرق دیدن ته لارې څارلې، تر هغو چې ټاکلی وخت راورسېد او چینې ته روان شوم.

ټوله لار په دې فکر کې وم چې څرنګه او په کومه ژبه هغې ته د زړه غوټې اوسپړم. د خیالونو په دې کشمکش کې ډوب وم چې تر چینې راورسېدم او سترګې مې په ښکلا ونښتې.

دا ځل چې هغې ته ورنږدې شوم نو د هغې اننګي سره او سپین شول او داسې ښکارېده لکه د سپرلي د ګلاب ګل چې له سهارني شبنم سره یوځای خوله په خندا پرانستې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له حیا نه ډکې سترګې یې زما په سترګو ښخې کړې او وې ویل:

ـ ښه شو چې راغلې که نه نو......

زه پوه شوم چې هغې څه غوښتل ووایې، خو له شرمه یې خبره نیمګړې پاتې شوه. د ښکلا دې نیمګړې خبرې جرآت راکړو او ومې ویل:

ښکلا رښتیا وایم ستا مینې لیونی کړې یم، ستا په جدایې کې څمکه ځای نه راکوي، خوب مې له سترګو تښتېدلې او ذهن مې ستا د زلفو په ټالونو زانګي. هغې د سترګو لاندې کتل او په ډېر غور یې زما خبرو ته غوږ نیولې و. یوه شېبه غلې وه، بیا موسکۍ شوه، خپلې زلفې یې پورته وغورځولې او د سر په اشاره یې هغې باغچې ته چې چینې ته څېرمه پرته وه او اړخ ته یې زیارت و، د تلو بلنه راکړه. هغه روانه شوه او کله چې باغچې ته پورته کېده، نو څلورو خواوو ته یې وکتل او بیا ننوته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم ور روان شوم او کله چې د هغې په څېر پوره ډاډمن شوم، نو ور ننوتم او د لومړي ځل لپاره مې خپلې زیږې شونډې د هغې په پستو شونډو ور ښخې کړې او تر هغو مې زبېښلې څو چې تنده مې ماته شوه.

د زړه خواله مو وکړه او په زړه خواله کې د هغې هوډ راته تر خپله قوي ښکاره شو. د ځنډ په نظر کې نیولو وروسته یو پر بل پسې له باغچې ووتو. هغه د چینې او زه د کور په لور روان شوم.

په دې توګه شپې او ورځې تېرېدلې او د ژوند کاروان په ترپکو روان و. د هغې له خوږو خبرو او مینې سره عادت شوی وم او لیده کاته مو په باغچه کې د پخوا په شان کېده او بیا دې مینې دومره ژوروالی پیدا کړی و لکه د یو تن هډوکي او پوټکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو له ورځو زښت سترې مالومېدم. په دالانه کې کټ کې پرېوتم. له لږې شېبې وروسته د درانه خوب مستو څپو له خانه سره یو ځای کړم. ګورم چې د چینې په غاړه د ښکلا راتلو ته انتظار باسم او سترګې مې د هغې د راتلو لارې څاري او کله ناکله به په خیال کې د هغې د ښایست په سپړل شوو ګلونو ښخې شوې او د هغې د وصال په میو به مست شوم. خو په هر صورت هغه را نه غله او زړه مې په ګوګل کې په سوځېدو شو. کور ته را ستون شوم. ټوله شپه مې خپلې ګناهګارې سترګې پټې نکړې او تر هغو د اندېښنو سیلاب له ځانه سره په منډو کړې وم چې د سباوون روښنایې وځلېده، لمر خپلې وړانګې د زمکې په لور وغځولې او لکه لیونی او سودایې د سپرغی دوئ د کور په خوا روان شوم. د لارې په اوږدو کې له یوه ملګري سره چې امان الله نومېده او په یوه ټولګې کې مو زده کړه کوله مخامخ شوم. هک پک ور سره ودرېدم. له جوړ په خیر وروسته یې له خندا سره یو ځای له ما وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيريت خو دی رنګ دې ژيړ ماليږي، عاشق شوې خو به نه يې؟ له مصنوعي خندا سره يو ځای مې ځواب ورکړ:

ستا سترګې زېږې شوي.

يوه شېبه ولاړ وو او بيا وروسته د زړه خوالې لپاره په هغه لور چې ما يې تکل کړې و، روان شوو. يو له بل سره مو د ځوانۍ د ښکلو او تازه شېبو په هکله خبرې کولې چې له لرې مې سترګې د ښکلا دوۍ د برجورې کلا په وره ښخې شوې. وره ته مې دوه سترګې څلور شوې وې، خو امان الله ته داسې ښکارېده لکه چې د هغه خبرو ته غوږ يمه.

د سپرغۍ دوۍ د کلا له مخې تير شو، خو د هغې پته ونه لګېده. کله نا کله به مې خپلې سترګې شاته واړولې، ګوندې که ديدن مو وشي، خو هغه لکه د انځر ګل نه مالومېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د امان الله دوې چم ته راورسیدو، هغه راڅخه جلا او زه د خیالونو په نړۍ کې چې هره شېبه مې سترګې د ښکلا دوۍ د برجورې کلا په وره لګېدې او هغه مې لیده چې زما په خوا ګوري تر خپله کوره را ورسیدم.

زړه مې ډېر ناکراره و، له هېڅا سره ناستې خوند نه راکاوه. د کوچنیانو شور او زوږ او آن خنداوې خو را باندې بدې لګېدې. او له هر څه نه زیات مې دې ته هڅه کوله چې د کورنۍ له ټولو غړو ګوښه واوسم . غمونو او لټو مې ستونی لا پسې مروړه او خپل ژوند او راټلونکی راته نیمه خوا شان ښکارېده. د زړه توتي مې مړاوې و او لنډه داچې له هر څه بېزاره وم. روح او تن مې یو له بله سره په دې آخ او ډب اخته و چې د پخوا په څېر د چینې په لور روان شوم. له لرې مې سترګې په ښکلا ونښتې. زښت خوشاله شوم، آن تر دې چې زړه راته ویل، ژر والوزه او تر اړخه یې ودرېږه، خو دا کار نا شونی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو په رپ کې ور ورسېدم. هغه چرتې مالومېده او څېره یې زېړه زبېښلې وه چې هډو د وینې څاڅکې په کې نه مالومېده. شونډو یې پترې نیولې وو او پر مخ یې کمزورې خوله راماته وه او.....

باغچې ته پورته شوو. په سترګو یې رڼې اوښکې د مرغلرو پشان وځلېدې. لاسونه یې غاړې ته راواچول چې په دې کې نابېره یو متور سړی چې لنډه ونه او شخ برېتونه یې درلودل او له ډېره قهره او غضبه یې په اښکو کې څګونه له ورایه مالومېدل، لور په لاس باغچې ته را ننوت. ښکلا بې اختیاره چغه کړه. په لېچو کې مې تېینګه ونغښته. له خوبه رابېدار شوم. ګورم چې بالښت مې په غېږ کې تېینګ نیولې او په دې شېبه کې ناڅاپه مې ذهن ته د ښکلا د لومړۍ ورځې خبره راغله چې ویل یې:

«کټوری درواخله، په دې اوبه وڅښه لکه چې ډېر تږی شوی یې؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونتوب

له لیونی نه وپوښتل شوه : چاسره مینه لری ؟؟؟
لیونی ویل خپلی معشوقی سره ....!
پوښتنه یی وکړه معشوقه د څوک ده ؟؟؟
ویل یی معشوقه نلرم....!
ویی خندل او پوښتنه یی وکړه : د معشوقی د پاره د څه کار کولی شی؟؟؟
ویل یی د هوښیارانو په شان نه کیږم ، نامردی نه کوم ، خیانت نه کوم، لری نه ورنه ځم. وعده نه ماتوم، دروغ نه وایم ، او همیشه به مینه ورسره لرم.
خفه کوم یی نه ، غمخوار به یی پاتی کیږم ، بی وفایی نه ورسره کوم، تنها یی نه پریږدم......!
پوښتنه یی ورنه وکړه : که چیری تا تنها پریږدی ، که چیری تاسره مینه ونه لری، که چیری تاسره نامردی وکړی، او که چیری تا یوازی پریږدی نو بیا ؟؟؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

له سترګو یې اوښکې راغلې او ویې ویل :
که داسې نه وای نو زه به ولې لیونی کېدم.....!!

او د یار دیدن تخت ته خاته دی
چې جدا کېږي سړی خیر ته کېنوینه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې یتیمې لور کیسه.

یتیمې انجلۍ له خپلې بودۍ مور سره ژوند کاوه، ورونه یې نه درلودل له پیغلتوب وروسته یې د کاکا زوی ورباندې جرګه وکړه. د انجلۍ مور هم پدې خاطر خپل رضایت وښوده او خپله لور یې د لېوره زوی ته ورکړه چې لور به مې راسره نژدې وي کله کله خو به مې خدمت ته رامنډه کوي. کله یې چې لور واده شوه نو د خواښې، خسر، او ایندرورګانو لخوا ورباندې ظلمونه شروع شول هر وخت به یې ورته ناحقې سپکې سپورې کولې. خو انجلۍ به هغوی ته هیڅ نه ویل خپلې مور کره به راغله او د مور غېږې ته به ورولوېده په چغو چغو به یې ژړل او د ورباندې شوو ظلمونو کیسه او شکایت به یې ورته کوه مګر یو وخت داسې راغی چې د یتمیې انجلۍ بودۍ مور د مرګ پر بستر پرېوته. د ځنکدن وخت یې و انجلۍ ورته وویلې چې مورجانې که ته مړه شې بیا به زه خپل شکایت چاته کوم؟ خپل زړه به چاته سپکوم؟ د خسرګنۍ د خلکو نادودې به مې چاته بیانوم؟ مور یې ورته په ځواب کې وویل ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر کله دې زړه تنګېده هغوی دربانديې ظلم کوه نو زما کور ته راځه اودس کوه او دوه رکعته لمونځ کوه بیا خدای ج ته د دوی نه شکایت کوه .انجلۍ هم وعده وکړه او د مور له مرګ نه به یې وروسته همداسې کول . یو وخت وربانديې یې خسر ګنۍ شکي شوه خپل زوی ته یې وویل چې ستا ښځې خپل کور کې کوم یار نیولی څنګه له دې خوا خفه لاړه شي او له هغې خوا خوشحاله راځي. زوی یې لاړ او د خپلې خوابنې کور کې پټ شو یو ډېر ځنډ وروسته یې ښځه راغله دروازه یې قلف کړه اودس یې وکړ او لمانځه بانديې ودرېده خو کله یې چې لمونځ خلاص کړ. خدای ج ته یې لاسونه لپه کړل او په ژړا یې شروع کړه. چې خدایه ته مې خوابنې او خسر ته لارښوونه وکړې چې نور ماسره جنګ ونکړي! ته مې ایندرور ګانو ته هدایت وکړې! خدایه خاوند مې ډېر ښه انسان دی مګر هغه غریب د خپلې کورنۍ تر تاثیر لاندې راغلی. خدایه! که ته رانه په همدې حالت خوښ یې خو زه هم خوشحاله یم او که نه یې خوښ نو له ما راضي شه خدایه زه بې له تا بل څوک نلرم زما مرستندوی شه. خاوند یې چې دا حالت ټول له کړکۍ څاره نو ژر یې دروازه ټک ټک کړه ښځې یې دروازه ورخلاصه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاوندې یې غېږ کې ونېوله او پر تندي یې ښکل کړه دواړه راغلل خپل کور ته خاوند یې د کورنۍ غړي ټول راټول او د سترګو لیدلی حال یې ورته وویلې ټولې توبې وویستې او له انجلۍ یې بخښنه وغوښته او دا یې هم ورته وویل چې نور به څوک دومره هم درته نه وایي چې د سترګو د پاسه دې باڼه دي. بېګاه ته انجلۍ خوب ولیده او په خوب کې ورته وویل شول چې خپلې مور ته دې لس کاله شکایت وکړ هیڅ ونشو مګر ماته دې لس ورځې شکایت وکړ ستا ژوند مې بدل کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شیخ سلیم کیسه

شیخ سلیم کیسه کوی چې زه ځوان وم اوپه دې جومات کې مې دعلم ترلاسه کولو په نیت واړول، له جومات سره نښتې یوه خونه ده په هغه کې به اوسیدلم..دی وایې:

یو وخت زه سخت وږی شوم، دوه شپې مې هیڅ نه و خوړلي، دریمه شپه مې هم څه پیدانکړل او له چانه سوال کول مې هم زړه نه غوښتل، سهار دې حالت ته ورسیدلم چې دځان په هلاکیدلو ودارشوم،

له خانه سره مې وویل چې اوس نوهغه وخت ده چې د ژوندي پاته کیدلو له پاره شرعا مردار خوراک هم روادہ اوله چانه دومره شی غلا کول هم روا دي چې لوږه پرې لرې کړم، نوله خانه سره مې غلا خوښه کړه.

دی وایې،

د دې سیمې کورونه ټول پخواني، ډیر ګڼ او له یوه بل سره نښتې جوړ شوې دي، که دیوه کور بام ته وخیږې دکورونو په بامونو باندې دمحلې پای ته هم تللی شې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ سلیم وایي دخپلې خونې بام ته وختلم اوبیا ورسره کور ته ور واښتلم، په کور کې ښځه وه له هغې مې ځان پټ کړ ورسره بل کور ته ورغلم، هغه کور خالي و او ورښکته شوم، چې ښکته شوم دپخو خوړو بوي مې حس کړ، له ډیرې لوږې هغه بوی دمقناطیس په څیر پخلنځي ته ورکش کړم، هلته یو ګرم دیګ ایښی و، سرمې خلاص کړ په هغه کې توربانجان پاخه ایښې وو چې منځونه یې له غوښې ډک وو، یومې راوکیښ، هغه ډیر ګرم و خو زه له ډیرې لوږې په ګرمو او سړو نه وم،

خوله مې پرې ولګوله چې یو دوه ځله مې په خوله کې اړاوه په دې وخت کې مې سر ته دین اوعقل راغلل....

له ځانه سره مې وویل:

د دیني علم طالب یې، په جومات کې اوسې، پردي کورته پټ راغلی یې او دغلا خواړه خورې؟

ګوله مې بیرته وغورځوله تیز له کوره ووتلم اوپه منډه مې جومات ته ځان ورساوه، هلته زموږ استاد دطالبانو حلقې ته ناست و او درس یې ورته ویلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم ورته کېنستلم خوله ډیرې لوډې په دې نه پوهیدلم چې څه وایې، لیږ څنډ وروسته درس خلاص اوشاګردان رخصت شول،
زه لا ناست وم چې استاد ته یوه ښځه راغله، هغه مکمله په پرده کې وه داستاد خواته کېنستله، څه خبرې یې ورته وکړې خوما وا نه وریدلې، استاد زه ور وغوښتلم او راته ویې ویل: ته واده غواړې؟ ماورته وویل: زه په جېب کې دومره پیسې نلرم چې ځان ته وچه ډوډۍ پرې واخلم واده به په څه شي کوم.استاد وویل: داښځه وایې موږ دلته له بله ځایه راغلې یو اوهیڅوک هم نه پیژنو، څه موده مخکې مې میړه مړشو، دهغه کور او معاش ماته راپاته شوو، زه بل څوک نلرم یوسپین ږیری تره لرم هغه دجومات په کونج کې چې ناست ده هغه هم هیڅ نلرې له ماسره اوسې، داښځه وایې چې زه غواړم په حلاله نکاح میړه وکړم، څو له بدنظره خلکو ځان وساتم، استا دراته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که واده غواړې داښځه درته کوم او مهر یې زه درته پرې کوم، شیخ سلیم وایې ما استاد ته وویل چې داسې وي بیایې غواړم....
استاد سمدستې دهغې تره راوغوښت دوه شاهدان یې هم پیداکړل اوپه جومات کې یې نکاح راوتړله، له نکاح وروسته یې راته وویل اوس خپل کورته ولاړشئ،
ما ښځه له لاسه ونیوله اودهغې کورته ولا ړو. کور ته چې ننوتلو ښځې له مخه پرده لرې کړه،
هغه بیخې ځوانه او خورا زیاته ښایسته وه، چې کورته مې وکتل هغه کور و چې لیږ مخکې زه په غلا ورته راوښتی وم!!. ښځې راته وویل چې دودې خورې؟
ماورته وویل هو خورم یې، هغې خواړه راوړل اوزما مخته یې کېښودل، زه دالله قدرت اوعجیب شان ته حیران پاتې وم، ښځې راته وویل: دیر خواږه توربانجان مې له غوښې سره پاخه کړې دي، خو عجیبه ده نه پوهیږم څوک دلته راغلې دي له یوه نه یې یوه گوله خوړلې ده!
شیخ سلیم وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ما ته ژړا راغله او په ژړا ژړا کې مې ټوله کيسه هغې ته تېره کړه، هغه هم حيرانه شوه، بيا يې وويل:
د الله (ج) عجيب شان ته گوره! تا له يوې گولې بانجانو چې درته حرام ؤ، دده وکړه، اوس الله تعالی هغه ټول بانجان، هغه کور او ورسره د هماغو کور ښځه ټول درته حلال وگرځول!

د دغې ښکلې او د پند څخه ډکه کيسه زما گران پلار جان ليکلې وه چې تاسو ته مې په ليکلې بڼه وړاندې کړه

قاری صاحب طالب جان

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوندوره زده کړه:

ليکونکې روح الله روحانی

يو عالم خپل شاګرد ته وويل :
څو کاله کيږي چې ماسره درس وايې؟
شاګرد ورته وويل؛
درې دېرش 33 کاله کيږي چي تا سره يم،
استاد:
څه شی دې زده کړل؟
شاګرد وويل اته 8 مسئـــــــــلې مې زده کړي.
نو استاد حيران شو،
له لږ څنډ وروسته يې وويل هغه اته مسئلې کومې دي؟

شاګرد:
لومړۍ مسئـله:- خلکو ته متوجه شو م چې هر يو شخص يودوست لري خو کله چې قبر ته داخليږي هغه دوست ورڅخه لاس په سر شي نو ما کوشش وکړ چې د حسناتو او نېکيو ملګری شم چې قبر ته راسره ننوزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه مسئـــــله:- په دغه آيت (واما من خاف مقام ربه ونهى
النفس عن الهوى فان الجنة هي الماوى)، ما هم د الله مقام عالي وګڼه او د نفس هوا او هوس مې پرېښوده او د جنت له پاره مې تیاری وکړ.

درېیمه مســـــــنله:- خلکو ته متوجه شوم، هرهغه شی چې ورته ارزښت لري هغه ساتي او حفاظت يې کوي، نو د الله جل جلاله دا وينا (ما عندکم ينفد وما عند الله باق/ کوم شيان چې له تاسو سره دي هغه خلاصيږي اما د الله پاک سره هرڅه پاتې او باقي وي) نو هرقيمتي شی چې مې تر لاسه کول الله پاک ته مې ورسپارل چې راته يې وساتي.

څلورمه مســـــــنله:- خلکوته مې فکر شو چې پر مال، نسب، منصب او ... فخر او غرور کوي، نو ما د الله جل جلاله دا وينا(ان اکرمکم عند الله اتقاکم/ تاسو کې الله ته هغه شخص معزز دی چې پرهېزګار وي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ما هم زور او توان په تقوا کې مصرف کړ چې الله پاک ته ښاغلی شم.

پنځمه مسئله:- خلکوته مې وکتل چې یو له بل سره د الله پر نعمتونو حسد او کینه کوي، نو دا الهي وینا(نحن قسمنابینهم معیشتهم في الحیاةالدنیا / موږ د انسانانومنځ کې د ژوند برخې تقسیم کړي) ته متوجه شوم نوحسدمې پرېښود.

شپږمه مسئله:- خلکو یو بل وژل راوژل، یوپر بل یې تجاوز اوظلم دشمنیانې کولې ، نو دالله پاک دا ایت چې (ان الشیطان لکم عدو فاتخذوه عدوا / شیطان ستاسو دښمن دی ، د دښمنۍ لاره ورسره غوره کړئ) نو د خلکو سره دښمني مې پرېښوده او شیطان مې خپل اساسي دښمن وباله.

اوومه مسئله:- خلک مې ولیدل چې د رزق په حاصلولو کې دومره خپل نفس ذلیل کړي ، ان تر دې چې حرام او حلال باک هم نه ګڼي ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ما ته دالله پاک دا وینا(وما من دآبة في الارض الا على الله رزقها / د ځمکې پرمخ د هر ساکښ او ذي روح د رزق ذمه او ضمانت الله کړی دی) راپه یاد شوه نو پوه شوم چې زه هم یو له دې ساکښو څخه یم .نو دالله پاک حق چې پرما دی هغه مې قبول کړ او زما چې کوم حق پر الله دی هغه (جل جلاله) ته مې وسپاره.

اتمه مســــــئله:- خلک مې ولیدل چې د ځان په شان مخلوق باندې تکیه او اعتماد کوي. څوک پر خپل مال، څوک پر خپل اولاد،څوک پر خپل قدرت . نو ماته دا ایت (و من یتوکل على الله فهو حسبه / څوک چې پر الله توکل او تکیه وکړي هماغه ذات یې کافي دی) راپه یاد شو ، نو پر مخلوق مې توکل پرېښوده او پرخالق جل جلاله مې توکل وکړ.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوډيره عجيبه اودپنده ډکه کيسه

ميږی ته (ميږتانه) هم باربار درواغ نه شی زغملی او درواغ ويونکی ميږتون ته د مرگ سزا ورکوی

ابن قيم رحمه الله وايي د يوې ونې سيوري ته ناست وم ، يو ميږی مي وليد چي دلته نژدې روان و او غوښتل يي چي پروت د مُلخ وزر له خان سره يوسي.
کله چي د وزر په وړلو ونه توانيدی نو تيز لاړی غار ته ننوت له هغي خوا يي د ميږيانو لښکررا وايستی ، کله چي دوی وزر ته نژدې شول ما وزر ترې را پورته کړ

دوی ډېر وگرځيدل خو شی يي ونه موندی ، له سترړيا وروسته غار ته ننوتل خو يو ميږی لاگرځيدی ,
فکر کوم هماغه لومړی ميږی وه
ما هم وزر ورته کيښود
ده چي وزر وليد بيا تيز لاړ خو دا خل يي هلته ځنډ وکړو
فکر کوم هغوی ته يي‌قناعت ور کاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه اول ځل یې خبره رشتیا نه شوه خو دا وار د اول په
څیرمیږیان نه وه
بلکي لړ راووتل
ما هم د ملخ وزر بیا پورته کړ
دوی ډېر وګرځیدل ستړي شول او ولاړل خو یو مېږی بیا هم
ګرځیدي فکر کوم هماغه میږی و ځچي دوی یي دوه ځله
راوغوښتل
ما بیا وزر مخي ته ورته کیښود
کله چي یې وزر ومونډی بیا په بیړه لاړی خو داځل
یی ببیخي ډېر وځنډېدی فکر کوم هغوی بیخي قناعت نه
ورسره کاوه ځکه‌دا دوهم ځل‌و ه چي خبره یي دروغ شوه
دا وار اوه مېږیان ورسره راووتل
ما هم د تېر په څیر وزر ترې را واخیست
هغوی ډېر وګرځیدل
پوه شوم چي دوی هماغه مېږی ته ډېر په قهر شول ،پر
راټول‌شول
او میږی یی ټوټه ټوټه کړ، سر اوپښی یي ترې بېل کړې (ولا
حول ولا قوة إلا بالله)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د دوی مخته وزر کیښود دوی چې وزر وموندی بیرته
پر خپل‌ملګري را غونډ شول معلومېدل چې ډېر غمجن
ول او پر خپله کړنه سخت خواشیني وو خو وخت یې
له لاسه ووت
ابن قیم وایي سخت خفه شوم چې دا مې څه وکړل ! ؟
له پرېشانی څخه تنګ شوم او له خپل استاد ابن
تیمیه څخه مې وپوښتل چې ما خو داسي وکړل
هغه راته وویل تاته به الله تعالی ښښنه وکړي خو ګوره
چې بل وخت داسي ونه کړې
, او کومه کیسه چې دې وکړل نو سبحان الله
پاکي ده هغه ذات لره چې میږیانو ته یې هم د دروغو
قباحت ښودلی
اسلام هم دروغ نه شی زغملی او وویونکی ته یی منافق
وایی او دروغ کبیره ګناه ده.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څنګه مسلمان شوم؟

غلام عمر عبدالله

يوې ويب پاڼي د يوه رومانيايي کس، د اسلام راو وړلو عجيبه کېسه ليکلې ده؛

نوموړی وايي:
زه په ۱۹۹۳ کال کي له رومانيا څخه ترکيې ته په سيلاني سفر ولاړم.

زموږ سياحت يو داسي کلي ته ورسېدی چي هلته کوم هوټلونه او د شپې تېر لپاره خانګړي ځايونه نه وه.
موږ له يوه کليوال څخه پوښتنه وکړل، ايا دلته کوم هوټل او د شپې تېر ځای شته؟

کليوال راته وويل: دلته هوټل نه شته، مهربانه وکړئ زما سره کورته ولاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او مېرمن مې له کلیوال سره روان او کورته ورسېدلو، په کور کې زموږ په نظر د اوسېدلو یوه خونه او وړوکی پخلنځی راغی.

پنځه ماشومان او دوه بوداګان په کور کې ناست وه. کوربه په ډېره تواضع او مینې سره زموږ خدمت کاوه او د ماخستن ډوډۍ یې راته تیاره کړل.

له ډوډۍ خوړلو وروسته کوربه راته وویل: ته او مېرمن به دې په همدې اطاق کې ویده شئ موږ به په بلې خونې کې ویده شو.

کله چې سهار شو ما غوښتل له خونې څخه ووځم او د کوربه له خدمت او مېلمه پالنې څخه مننه وکړم.

کله چې د کور انګړ ته را ووتلم ګورم چې کوربه له خپلې ټولې کورنۍ سره په داسې حالت کې تر ونې لاندې شپه تېره کړې وه او د اوسېدلو خونه یې موږ ته راخالي کړې وه چې هوا هم ډېره سړه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما کوربه ته وویل: ته لېونی یې؟، تا ولې داسې وکړل چې له ماشومانو سره دې شپه تر ونې لاندې تېره کړل؟
کوربه راته وویل: نه! زه لیونی نه بلکه مسلمان یم!

او په اسلام کې د مېلمه ډېر ستر حقوق دي او زه یې په همدې امر کړی وم کوم چې مې ستا په مقابل کې ترسره کړل.

مېرمنې مې وژړل، او ویې ویل: دا څه ډول دریغ او مېلمه پالنه ده!

په غربي ټولنه کې خو څوک د خپل اولاد او نږدې خپلوانو لپاره هم دومره سختې او تکلیف نه تېروي.

په رښتیا چې همدا هغه واقعي اسلام دی، نه هغه اسلام کوم چې موږ یې په اړه له غربي رسنیو څخه اورېدلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور له ښځو شخه مې غوښتنه وکړل، څنګه کولای شم چې اسلام وپېژنم؟!

د کور ښځو راته وویل: که غواړې چې اسلام وپېژنې اسلام په قران او نبوي سنت کې مطالعه کړه.

د اوسنۍ مانې په مسلمان کې اسلام نه شې پېژندلای.

د کور ښځو یو ژباړل شوی قران او د رسول الله صلی الله د احادیثو یو ژباړل شوی کتاب راکړ.

د کور له ښځو څخه مو مخه ښه وکړل او د اسلام د مطالعه کولو لپاره مو هغه څه رانیول کوم چې د کور ښځو یې سپارښتنه راته کړې وه.

دوې میاشتې مې نوري هم په ترکیه کې تېرې کړلې او کله نا کله به د هم هغه کور ښځو ته ورتلم او د ځینو مسائلو او اسلامي موضوعاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اړه به مي پوښتني ځيني کولې او هغه به هم په ډېره مينه مرسته راسره کول.
الحمدلله!

له دوې مياشتنی مطالعې وروسته الله تعالی زه او زما مېرمن د اسلام په سپېڅلي دين مشرفه کړلو او د کفر له تاريکی څخه يې د اسلام او ايمان رڼا ته راوايستلو.
کله چي د ترکيې له سفر خپل هيواد رومانيا ته راستون شوی يم، له هغه وخت تر اوسه د اسلام په دعوت او خدمت مصروف يم.

الحمدلله!
د اسلامي مرکز، دعوت او نشراتو په وسيله زما په لاس زرگونه انسانان د اسلام په دين مشرفه شوي دي.

نو ما هم څکه د خپل اسلام راوړولو عنوان داسي ټاکلی دی: کوربه چي کله تر اوني لاندي ويده شو، نو له امله يې زرگونه انسانان په اسلام مشرفه شول.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library